

De fractie van de ChristenUnie heeft de volgende Rondvraag ingediend:

TAXATIES GANZENSCHADE

Wij kregen een serie vragen van een biologische boer uit een ganzenrustgebied, die klaagt over de taxaties van ganzenschade. Voor een biologische boer heeft ganzenvraat een grote invloed op zijn bedrijfsresultaat, want als ganzen zijn gras en klaver afvreten, moet hij elders biologisch ruwvoer aankopen en dat is stukken duurder dan gangbaar ruwvoer. Daarom krijgt een biologische boer bij ganzenschade ook een hogere schadevergoeding per hectare.

Nu is het een probleem dat de taxaties van de ganzenschade behoorlijk verschillen. Officieel moet een taxateur een grashoogtemeter gebruiken, maar soms maakt een taxateur op het oog een schatting zonder te meten. Onze boer klaagt over een onverklaarbaar groot verschil tussen de taxaties in het voorjaar van 2017 en 2018. In 2017 kreeg de boer een schadevergoeding van 13.000 euro, na een echte meting. In 2018 kreeg de boer een schadevergoeding van slechts 2100 euro, na een schatting op het oog. Volgens de boer was de schade beslist niet minder, eerder meer.

Naar aanleiding van deze klacht heeft de ChristenUnie een serie vragen:

TAXATIES WINTERSCHADE

Krijgt de provincie meer klachten over de vergoeding van ganzenschade, over de hoogte van de taxaties en over de late uitbetaling? Zo ja, om hoeveel klachten gaat het?

De provincie Utrecht heeft de uitvoering van de Vergoedingsregeling ganzenrustgebieden uitbesteed aan BIJ12, die voor de taxaties een bedrijf inhuurt. Hoe hebben we het toezicht op deze uitvoeringsorganisatie geregeld? Werken de taxateurs onafhankelijk? Of worden ze door BIJ12 of door provinciale ambtenaren geïnstrueerd om de schade zo laag mogelijk in te schatten?

Blijkbaar hanteren de taxateurs niet overal en altijd dezelfde werkwijze. Wie controleert de taxateurs? Mogen ze zonder grashoogtemeters de ganzenschade taxeren? Waarom opereren ze solitair? Waarom opereren ze niet in duo's, zodat verschil in inzicht grotendeels wordt uitgesloten?

Hoe kunnen boeren bezwaar maken als zij klachten hebben over taxaties? Voordat zij horen hoe groot de schade wordt ingeschat en voordat zij een officiële beschikking krijgen, zijn ze maanden verder en dan is situatie in de graslanden totaal anders? Is het mogelijk dat de boeren ter plekke – of in ieder geval veel sneller – de uitslag van de taxatie horen, zodat zij bij verschil van mening tijdig een 'second opinion' kunnen regelen?

Wanneer krijgen we de evaluatie van het ganzenbeleid, over de Utrechtse invulling van het ganzenakkoord? Krijgen we daarin ook een evaluatie van alle taxatie-perikelen?

ZOMERSCHADE

In de ganzenrustgebieden komen de taxateurs automatisch langs bij alle betrokken boeren om de winterschade te beoordelen. Voor de zomerschade gelden andere regels. De boeren moeten bij iedere aanvraag een bedrag van 300 proceskosten betalen, plus een eigen risico van 250 euro en het minimumschadebedrag moet 50 euro zijn. Dat betekent dat het aanvragen van een vergoeding van zomerganzenschade pas boven 550 euro lonend is.

Provinciale Staten hebben op 9 juli 2018 de motie 'Schade eerlijk delen' aangenomen. De proceskosten moeten worden omgezet in een statiegeldregeling. Klopt onze indruk dat deze motie nog steeds niet is uitgevoerd? Zo nee, per wanneer is het ingegaan? Zo ja, wordt dit voor 1 april 2019 geregeld?
Arne Schaddelee & Kees de Heer, Statenfractie ChristenUnie Utrecht

BIJLAGE: PROBLEMSCHETS UIT BRIEF VAN BIOLOGISCHE BOER

"Voor een biologische boer is het een grote uitdaging om zonder kunstmest, en minder drijfmest, toch voldoende voer te kunnen oogsten voor de koeien. Zeker met de wens van minister Schouten, om kringlooplandbouw toe te passen, is dat een belangrijk gegeven.

En daar gaat het voor ons mis. Ons bedrijf ligt namelijk in het gebied dat is aangewezen als ganzenrustgebied. Met (letterlijk) pijn in ons hart zien we het hele jaar door hoe duizenden ganzen het gras, dat we zorgvuldig willen telen voor onze dieren, opvreten, kapottrappen en onderschijten. Rampzalig is een woord dat de situatie nog zacht uitdrukt. Samen met de jager proberen we in de periodes dat we mogen verbod, dat ook te doen, maar dit soort aantallen weggagen valt niet mee.

Het eerste jaar, 2016, was ons land net in omschakeling en werd de schade getaxeerd volgens gangbare normen. Een jaar later, in 2017, kon ons land als biologisch bestempeld worden, en werd de vergoeding getaxeerd op ruim €13.000. De taxateur die die jaren ons bedrijf bezocht, prees ons bedrijf en de staat van ons

land, we hadden het er keurig bij liggen, zo zei hij. En daarom kregen we een goede vergoeding uitgekeerd. Een heel bedrag maar vergis u niet, we moesten ook voor € 15.000 ruwvoer aankopen. Trekkers brengen vanuit de Flevopolder balen kuilgras naar ons bedrijf. Niet erg duurzaam, maar we hebben geen keus.

In 2018 kwam in het voorjaar opnieuw een taxateur. Meten vond hij niet nodig, met het blote oog stelde hij de schade vast. Helaas bleef de uitkering van de schadevergoeding uit. Met de extreem droge zomer werd het probleem nog groter. Onze percelen met grasklaver bleven redelijk overeind, en dat had familie gans ook ontdekt. Ondanks alle maatregelen die we namen, hebben ze ook toen flink huisgehouden. Wachten en wachten op de uitbetaling van de voorjaarsschade... Zomerschade werd getaxeerd, het werd herfst, winter en nog steeds is er geen cent schadevergoeding uitbetaald. Eind november belde een adviseur eens op naar BIJ12, en toen bleek dat de vergoeding slechts was vastgesteld op €2.100... Een boze nachtmerrie, amper 15% van het jaar ervoor!! Alsof we in een jaar tijd ons land zo verwaarloosd hebben...

[...] Jullie willen van ons dat we de ganzen met rust laten, geef ons dan een eerlijke vergoeding, die recht doet aan de schade die we ervan ondervinden.”